

EDITORIAL

Superar la divisio

Ha passat el dia 24 de maig. No erem pocs els qui havíem depositat la nostra esperança en les eleccions que es celebraven eixa jornada. Una ilusio nos rondava la ment: que el **valencianisme politic** obtinguera alguna representacio en les institucions. Unicament en **Albal**, la llista que s'integrava en la coalicio **Avant** ha obtingut dos regidors; el restant nomes ha conseguit un vot residual, el qual, per supost, des d'estes pàgines mai despreciarém.

En l'editorial del mes d'abril nos manifestavem a favor d'una **necessaria unio** del valencianisme que al final no pogue ser. Els exigus resultats de les forces que volen representar al valencianisme, sent **molt meritoris** tenint en conte els escassos mijos en els que contaven, nos demostren que separades no van a poder mai canviar un estatus i una dinamica que estan ya solidament instalats en la societat. Ahi estan, per un costat, els qui se presenten com a valencianistes quan lo unic que volen es mantindre-ho tot controlat baix el paradigma d'una **Espanya** que no creuen plural, i que utilisen els sentiments mes purs dels valencians per a atiar el **anticatalanisme**, desviant d'esta manera l'atencio del maltracte per part d'un **Estat** en el que els valencians no som mes que els **bovos utilis**; mentres que uns altres, que no se cansen de fer alardo del seu **progressisme** i de la seua identificacio en el **poble**, no dubten en despreciar l'història i la realitat d'eixe poble i en **forçar** la seua voluntat a base de falacies, censures i manipulacions, posant-lo al servici de qui, en l'excusa de la germanor, nos tracta com a debils mentals que necessiten una **tutela** foranea que nos diga lo que hem de parlar, lo que hem de pensar i lo que hem de ser.

Els qui representen estes dos actituds haurien de reflexionar pel be de **Valencia** i, lo que es mes important, pel be dels valencians actuals i de les futures generacions. Llamentablement, no podem ser massa optimistes al respecte donades les respectives trayectories.

Davant d'una **maquinaria catalanisadora** que no para, davant d'una fabrica que mo-

dela escolars i universitaris en el permanent odi a tot lo propi mentres enaltix les virtuts de tot lo catala, l'espanyolisme mes ranci fa creure que lo unic que nos fa ser valencians es no ser catalans, i que la nostra valenciana no es mes que un matç dins d'una **monolitica espanyolitat**. Mentres este conscient, continu, sordit i silencios proces no es detinga i canvie, ben dificil resultarà que el **valencianisme cultural i politic** tinga algun reso en esta societat que, a poc a poc, entre l'indiferencia, la negacio i el sarcasme, viu un **doble proces d'alienacio**, acompanyat d'un atre de **substitucio**, que la despersonalisa fins fer-la oblidar lo que l'ha fet ser valenciana fins ara. Lo que deuria ser i constituir el seu ser mes profunt, aquells valors i signes que l'identifiquen i individualisen, van

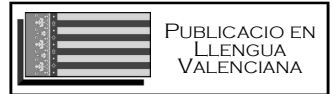
desbalaint-se i diluint-se en unes atres "identitats" que ya no son valencianes.

Si la reflexio individual de cada grup que conforma el valencianisme, del que tambe el **Rogle Constanti Llobart** forma part, no nos conduix a reduir les distancies que nos allunten, a oblidar els **personalismes** que nos enroquen i a concloure que tots, ¡tots!, som necessaris per a

possibilitar un virage, sentar-nos en una mateixa taula i dirimir còm seguir d'ara en avant per a transmetre la nostra manera d'entendre Valencia, estem, segurament, condenats a ser-ne **cada dia menys** i, conseqüentment, en menor possibilitat d'influir en esta societat que tambe es nostra.

Hem de **superar les nostres divisions** internes, depurar -sí, depurar- ad aquelles celules que nos enquisten, nos frenen i inclus nos paralisen, per a junts traçar un camí i, cadascu des del seu ambit i tots en harmonia, mostrar la nostra alegria de seguir sent valencians **sense complexos**, lliures de miseries que hui fan poc, quan no gens, atractiu el nostre valencianisme.

El Rogle es sentarà a treballar en qui crega en una Valencia **lliure de tuteles**, i no perdra el temps en qui ad estes altures pose per davant -llevat de la familia i el treball, clar està- qualsevol atra cosa que no siga la nostra nacio.

LA CITA

Diuen que soc un heroe,
yo, debil, timit, casi insignifi-
cant, si sent com soc vaig fer
lo que vaig fer, imaginen-se
lo que poden fer tots vostres
junts.

Mahatma Gandhi

SUMARI

- 1
• EDITORIAL: **SUPERAR LA DIVISIO**
- 2
• LLISTAT: **ACTIVITATS CULTURALS**
• BIOGRAFIA: **JOSÉ ITURBI, MUSIC VALENCIÀ UNIVERSAL**
- 3
• JOCS TRADICIONALS (IV): **LES TABES**
• LLISTAT: **ACTIVITATS CULTURALS**
• RESENYA BIBLIOGRAFICA: **FAÇA EL FAVOR DE SOMRIURE**
- 4
• PASSATEMPS
• RONDALLA: **L'ART DE VIURE JUNTS**

ACLARIMENT

Esta publicacio està redactada en les Normes d'El Puig. Encara que es una obra colectiva, l'encarregat de la redaccio final de cada articul te llibertat per a fer-ho en la normativa d'accentuacio de la seua preferencia. Este tema es motiu de debat, pero no de divisio, entre nosatres.

AVIS

Hem passat un mes de maig que ha batut recorts de calor. Els proponem una cosa: fem fotocopies d'est eixemplar per a repartir entre amics i coneguts fins a batre el recort i aixina el mes de juny no se sentirà acompletat.

ACTIVITATS CULTURALS JUNY DE 2015

Trobarà més informació dirigint-se a les respectives associacions:

Aellva (Assoc. d'Escriptors en Llengua Valenciana)

C/ Alt, 64. 46003 Valencia C.
www.aellva.org

ACP (Ateneu Cultural de Paterna)

Pça Major, 1 - 2na. 46980 Paterna
Tel: 639 948 238

ateneoculturalpaterna.blogspot.com.es

CVal (Convenció Valencianista)

cvalencianista@gmail.com

El Piló (Associació Cultural El Piló)

C/ Dr. Moliner, 10-B. 46100 Burjassot
elpilo@telefonica.net

Tel: 963 63 42 75

GAV (Grup d'Acció Valencianista)

C/ Pintor Gisbert, 17 - baix. 46006 Valencia C.

Tel: 963 41 22 22 i 963 41 90 20

LRP (Lo Rat Penat)

C/Trinquet de Cavallers,9. 46003 Valencia C.

Tel: 963 91 09 92

www.loratpenat.org

RACV (Real Academia de Cultura Valenciana)

C/Avellanés 26. 46003 Valencia C.

Tel 963 91 69 65 Fax: 963 91 56 94

www.racv.es

Rogle

Vore quadro a banda en esta pagina.

2 Juny (dimarts) 19:30 h. Seu de la RACV.

CONFERENCIA: Leopoldo Peñarroja: "Ciencia i doctrina en la llingüística valenciana contemporània. Els grans debats".

+Info: **RACV**

2 Juny (dimarts) 19:30 h. Seu de LRP
LLECTURA LLIBRETS DE FALLA

+Info: **LRP**

4 Juny (dijous) 20:00 h. Seu d'El Piló.

CONFERENCIA: Juli Moreno: "Patri-monis valencians de l'Humanitat".

+Info: **El Piló**

Continúa en la pagina següent

Rogle en Internet

Facebook: **Rogle Constanti Llombart**

Twitter: **@rogleconstanti**

Tots els eixemplars editats fins ara estan, en pdf, en:

www.rogleconstantillombart.com i **www.pjvalencianista.org**

I, a partir d'ara, tots els eixemplars se poden llegir també en:

http://issuu.com/rogleconstantillombart

CONTACTA EN NOSATRES

Apartat de Correu 527
46002 Valencia ciutat

Telefon: 617 030 370

rogleconstantillombart@gmail.com

BIOGRAFIA

José Iturbi, music valencià universal

M^a. M. C.

Este mes de juny es complix el 35 aniversari de la mort de **José Iturbi Báguena** i, en novembre, el 120 del seu natalici. Es una de les figures valencianes musicals i del mon de l'espectacle més internacionals.

Naixque en la ciutat de **Valencia** el 28 de novembre de 1895 i muiguen en la ciutat de **Los Angeles** el 28 de juny de 1980. Fon el tercer de quatre germans, dels quals, l'última, **Amparo**, també gran pianista, l'acompanyaria en molts moments de la seua vida familiar i professional.

Tant la mare, aficionada a l'òpera, com el pare, afinador de pianos, tenien relació en la música i des de ben menut descobriren en José unes qualitats innates.

A l'edat de cinc anys rebe les seues primeres lliçons i, quan contava només en set anys, i per a ajudar a l'economia familiar, es dedicaria a l'ambientació musical de pel·lícules en sales de cinema mut. Al complir els nou anys ingressà en el **Conservatori de Valencia**. Al finalitzar els estudis, als 14 anys, hague de posar-se a treballar.

En l'aval del seu professor del Conservatori, **Eduart López-Chavarri Marco**, José obtingue una beca de la **Diputació Provincial de Valencia** per a continuar estudis en l'exclusiu **Conservatori de Música de París**, lloc a on se graduaria en els mes alts honors en 1912. A l'edat de 16 anys, el mateix any de la seua graduació, debutaria en **Bilbao** contractat per la **Societat Filarmònica** d'aquella capital.

A l'esclatar la **Primera Guerra Mundial**, Iturbi s'instala en Valencia, però pronte torna a **París** per a donar classes de piano. **Maria Giner**, alumna seua, es convertiria en la seua dona. Se casaren en 1916 i a l'any següent viajaren a **Suïssa**, allí naixeria la primera i única filla del music.

Durant quatre anys, al temps que dona concerts, es professor de piano en el **Conservatori de Ginebra**. Finalment la família se trasllada a París per a que José es dedique de ple a la carrera de concertista. En unes gires per **Europa** i **América del Sur** començaria una carrera musical plena d'èxits.

La dona fallix inesperadament en 1928 i, en 1929, José s'instala en **Nova York**, a on rebria molt bona acollida tant dels espectadors com de la crítica. Decidirà quedar-se a viure en els **EE.UU.** i consagrar-se com a director d'orquestra. La seua faceta de director quedà integrada en la de pianista a l'optar freqüentment per la modalitat de solista-director, en la que Iturbi dirigia l'orquestra des del piano. Fundà la

Orquestra Iturbi i tingue al seu carrec, entre unes atres, l'orquestra de **Filadelfia**, la **Sinfònica de Chicago**, la **Filarmonica de Nova York** i la **Filarmonica de Rochester**. També crea el seu propi sagell discogràfic, **Turia Records**, el símbol del qual eren les **Torres de Serrans**.

En 1942 la productora de cine **Metro Goldwyn Mayer** el reclamà com a pianiste de comedies musicals. Iturbi intervingue, durant cinc anys, en set pel·lícules. L'enorme fama que obtingue el feu acreedor a una de les estrelles del **Passeig de la Fama de Hollywood**, però l'èxit professional de nou se voria enfosquit en la prematura mort de la seua filla l'any 1946.

En abril de 1949 Valencia el reclama per a que done alguns recitals dirigint l'Orquestra Municipal de la ciutat i recolzar aixina el seu ascens. Fon l'inici d'una llarga etapa en la que Iturbi compartirà escenari en la **Orquestra de Valencia** (maig 1948 - novem-

EL PIANISTE JOSÉ ITURBI

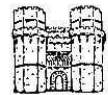
bre 1974) en 113 concerts per tota la **Península**, aixina com en **França** i **Regne Unit**.

El mateix 1949, el 24 de juny, torna a Valencia per a rebre l'homenaje dels seus musicos, dels paisans i de l'Ajuntament del **Cap i Casal** que, entre unes atres guardons, li otorgaria el nomenament de director honorari perpetu de l'Orquestra Municipal de Valencia. Esta formació, gracies a la seua intervenció, en 1950 se converti en la primera orquestra espanyola que realisaria una gira per Europa.

José Iturbi demostraria de nou el seu compromís en la terra que el va vore naixer en 1957, en motiu de la riuada de la ciutat de Valencia, quan suspengue tots els seus contractes i se posà al front de l'Orquestra Municipal per a realisar una gira per tota **Espanya** en l'objectiu d'arreglar fondos per als damnificats.

Els últims 40 anys de la seua vida residi en **Los Angeles** (California), des d'allí no li importava fer mils de quilometres cada any per a continuar en l'activitat professional que, a pesar de l'edat i de la precària salut no decauria mai.

La mare Valencia, no oblidà ad este fill predilecte i li te dedicat el nom del carrer a on va naixer, el Conservatori Municipal, una escultura en homenaje ad ell i a la germana i un certamen internacional de piano, entre unes atres homenajes.

TURIA RECORDS

SAGELL DISCOGRÀFIC DE
JOSÉ ITURBI

Les tabes

L'orige de l'ús de les tabes es remonta a l'antiga Grècia, en la que s'utilitzaven per a endevinar el futur, com a daus en les apostes i, sobretot, els chiquets, per a jugar. Sofocles atribueix l'invençió del joc a Palamedes qui els el va ensenyar als soldats de la Guerra de Troia.

L'autèntic material per a jugar a tabes són cinc ossos dels tars dels cabrits joves, o siga, l'astragal. Estos es poden substituir per cinc pedres planes. També fa falta una pilota chicoteta, que es pot substituir per una altra pedra.

¿Com se juga?

Poden jugar dos, tres o quatre persones. Consistix en anar superant diverses proves o "figures" mentres se van tirant i arreplegant els ossos; figures que canvien de nom en els diferents pobles.

En València les figures són:

Eixir: Per a saber qui es el primer en jugar la partida, es llancen a l'aire els cinc ossos i se tracten d'arreplegar en el dors de la mà. Se llancen un altra vegada els que no han caigut a terra i es tornen a arreplegar en el dors de la mà. El número d'ossos que arreplega cada jugador marca l'orde del joc.

A u: El jugador tira els ossos a terra; agarra la piloteta o la pedra, la llança a l'aire i arreplega una taba, empomant a continuació la piloteta -o pedra- que havia llançat. Passa la taba a la mà esquerra i torna a repetir-se la jugada d'una en una fins a agarrar-les totes. Si se li'n cau una o menea sense voler més d'una de les que estan en terra, pert la jugada, que passa al següent, i ell haurà de començar de nou quan li toque una altra volta.

A dos: Igual però agarrant dos cada volta. **A tres, A quatre, A cinc,** de la mateixa manera.

A l'arc: Es fa un pont entre el dit gros i l'índex. Es tiren les tabes a terra, després es tira la piloteta o pedra a l'aire i, mentres baixa, se van tirant d'u en u els ossos a través del pont, després de dos en dos, i aixina fins a que entren els cinc.

L'estable: Es fa una cova recolzant els cinc dits en terra, i repetint els moviments se van ficant les tabes una a una pel forat de la cova

El sapo en el forat: Es una partida pareguda a l'anterior però ara juntant el dit gros en l'índex i es van ficant dins, una a una, totes les tabes. Després es tira a l'aire la pilota, es lleva el forat i les arreplega totes a l'hora.

Saltar el fos: El jugador posa les tabes en fila a uns centímetres de distància unes d'altres i en el primer llançament de la pilota ha d'agarrar la primera i la tercera taba d'una volta. En el segon llançament, les que queden.

A parar la taula: Se coliquen les cinc tabes en un grapat i cada vegada que se llança la pilota se n'arreplega una d'elles i se colica en un punt imaginari. Se repetixen les jugades fins a formar un pentagon.

Arreplegar: Esta es l'última jugada i guanya el primer que l'acaba. Com el seu nom indica consistix en arreplegar les cinc tabes en un sol llançament de la pilota.

DONES JUGANT A LES TABES.
POLICLET (s. V a.C)

ACTIVITATS CULTURALS

JUNY DE 2015

(Ve de la pàgina anterior)

6 Juny (dissabte) 11 h. Monument en el Passeig de l'Albereda, prop del Pla del Real. València C.

TOTS ELS DIES 9. Homenaje a Antoni Josep Cabanilles. En acabant se realitzarà una visita al Museu de Ciències Naturals situat en els Jardins de Vivers (Entrada: 1 euro)

Organisa: Convenció Valencianista.

+Info: **CVal i Rogle**

8 Juny (dilluns) 19:30h. Seu de l'Aellva.

TERTULIA-TALLER DE PROSA

Llegiran Xavi Salvador i Aureli López.

+Info: **Aellva**

12 Juny (dijous) 21:00 h. Hotel Astoria. València C.

PREMI LLEALTAT 2015. Sopar i entrega del premi.

+Info: **GAV**

19 Juny (divendres) (Per confirmar).

XIV CERTAMEN LLITERARI "Ateneu Cultural" de Paterna. Sopar i entrega de premis.

+Info: **ACP**

25 Juny (dijous) 20 h. Seu del GAV.

PRESENTACIÓ DEL LLIBRE DE POEMES de Joan Benet: *Franja blava*.

+Info: **GAV**

26 Juny (divendres) 19:30 h. Seu de LRP.

CLAUSURA DEL CURS 2014-2015

+Info: **LRP**

RESENYA BIBLIOGRAFICA J.M.M.

Nelo Pinyol (Navarro i Navarro, Manuel)

Faça el favor de somriure. Recull de poemes satírics

Colecció "La Fraula", número 9. Aellva. València, 2014

(300 pàgines)

Com que arriba l'estiu i la calor els proponem una lectura refrescant. Es tracta d'un recull de poemes de caràcter satíric i festiu que, com el títol indica, nos conviden a somriure en unes ocurrences que no nos deixaran indiferents.

No se pense que estem davant d'una poesia fàcil, ben al contrari, ser satíric i crític a la vegada, evitant caure en l'astracanada no resulta gens senzill, i els versos de **Nelo Pinyol**, un autor consagradíssim en l'art de la poesia, comporten creativitat, humor, algun toc "verdoscenc" i sobretot ingeni i gràcia.

L'obra consta de quatre parts, i, com llegim en la contraportada, "a quina més divertida i abel·lidora": En "**La dieta mediterrànea**" fa un repàs als menjar típics, en el que no falta el poema a la tomata o al pepino. "**Vivencies**" se compon d'una espècie de relats, en vers, de diverses situacions de la vida diària. "**Passa paraula de la A a la Z**" es l'excusa per a confeccionar uns versos entorn a una paraula que, clar, comença per una determinada lletra. Finalment, "**Caixó de sastre**" es un recull variat que parla, per eixemple, de dreta i esquerra, rebaixes, la feina del matalafer... D'esta part final citem un poemeta de rabiosa actualitat: "Si un polític te diu blanc/ no te fiques massa alegre/ puix te cremarà la sanc/ vore que lo blanc es negre".

COLABORA EN EL ROGLE

Donar difusió ad esta publicació es la millor forma de col·laborar en nosatres. També pots fer-te **soci** (36 € a l'any) o **col·laborador** (12 € a l'any), i t'enviarém a casa tots els números que es publiquen durant l'any.

Si tens voluntat de fer alguna puntual aportació econòmica, també te quedariem molt agrats. El nostre número de conte, en **Caixa Ontinyent**, es:

**ES61 2045 6014 65
3000195833**

Resol l'acrostic del costat a partir de les definicions.

1. S'aplica al líquid, especialment a l'aigua, que ha perdut claritat o transparència per estar mesclat en alguna cosa que l'embruta.
2. Se diu d'aquell que està posseït pel dimoni.
3. Se diu d'allo que es mou fàcilment.
4. Terra de cultiu que se deixa en repos durant un any o mes per a que se regenere abans de tornar a sembrar.
5. Qualitat d'estrany o poc freqüent. Efecte que causa en una persona una cosa estranya, rara o poc usual.
6. Protecció i patrocini que proporciona una persona rica a un artista, escriptor, etc.
7. Qualitat de palit. S'aplica a la persona o cosa en la qual el seu color natural ha perdut intensitat.
8. Grup ètnic que procedix d'un mateix tronc i que posseïx unes característiques en comú: color de la pell, constitució física, etc., que se transmeten per herència.
9. Màquina que s'utilisa per a fer forats.
10. Arbre de la família de les Lauracees, que pot arribar als sis o set metres d'alçària, en el tronc llis i fulles perennes i molt aromàtiques, les quals són molt utilitzades com a condiment en la cuina i en preparats farmacèutics.

La solució a peu de pàgina.

PARAULES VERTICALS

1. Tacar-se en folli o en una altra substància pareguda.
2. Aplicar sobre una superfície, especialment de fusta, una substància per a formar una capa impermeable que serveix de protecció i done lluentor a l'objecte.

1.	-	-	-	B	-	-	-	-	-
2.	-	-	-	-	M	-	-	-	-
3.	-	-	-	-	-	C	-	-	-
4.	-	-	-	-	I	-	-	-	-
5.	-	-	-	-	N	-	-	-	-
6.	-	E	-	-	-	-	-	-	-
7.	-	-	L	-	-	-	-	-	-
8.	-	-	-	-	A	-	-	-	-
9.	-	-	R	-	-	-	-	-	-
10.	-	L	-	-	-	-	-	-	-

RONDALLA

M^aA.M.C.

L'art de viure junts

Una llegenda dels indis sioux conta que, en certa ocasió, una parella de joves enamorats arribaren **agarrats** de la ma a la tenda del vell **enchiser** de la tribu i li digueren:

-Nosaltres nos volem i anem a casar-nos, però nos amen tant que voldrien un consell que nos **garantisara** estar sempre junts. ¿Hi ha alguna cosa que pugam fer?

El vell, al vore'ls tan **apassionats** i tan anhelants per una resposta, els contestà:

-Haveu de fer lo que puga ser fet, encara que siga l'obligació més difícil. Tu Nuvol Blau has d'escalar la muntanya al nord del poblat i, només en una ret, caçar el falco en les garres més

fortes i potar-me'l viu. però estant **nugades** només podien Tu Bou Brau has arrossegar-se per terra i, irritades, co-d'escalar la muntanya mençaren a agredir-se i picar-se l'una a del Tro; igualment, no l'atra.

mes en una ret, caces una aguila de les més braves i me la portes viva. Açò ha de fer-se en tres dies, quan la lluna arribe al ple. Els joves s'abraçaren i partiren per a complir la missió. El dia fixat estaven davant la tenda en l'au que

cadascu havia caçat. El vell les trague de la bossa a on les portaven i demanà als joves que les **nugaren**, una a l'atra, de les pates i que les soltaren per a que volaren lliures.

Els feren lo que el vell els ordenà i soltaren les aus, que intentaren volar,

Llavors el vell els digue: -Jamai oblideu lo que esteu veent. Vosaltres sou com el falco i l'aguila. Si estiguereu nugats com ells, vos passaria igual, puix encara que fora per amor, no només viurieu arrossegats sino que, mes pronte que tart, començariu a llastimar-vos l'u a l'atre. Si desigueu que el vostre amor perdure, voleu junts, però mai nugats. Llibera a la persona que ames per a que ella puga volar en les seues propies ales.

La lliço principal d'esta historia es saber que només lliures les persones son capaces d'amar.

Adaptació i traducció a la Llengua valenciana d'una rondalla treta de Imbarajasleyendas.blog.com.es

GLOSSARI (paraula/ sinonims: definició)	experimenta o sent una passió.	rar/ confirmar: Donar seguretat sobre alguna cosa.
Agarrat de agarrar/ agafar/ aferrar: Prendre i subjectar en la ma. Prendre o subjectar en general.	Enchiser/ fetiller / bruix/ bruixot: Persona que enchisa o encanta. Persona en poders sobrenaturals.	Nugaren, nugades de nugar/ unir/ enllaçar: Lligar, o subjectar una o mes coses fent nuscs.
Apassionat/ ardent/ vehement : Que	Garantisara de garantir/ assegu-	

Solució: Verticals: 1. MASCARAR 2. ENVERNÏGAR 10. LLORE R 1. TERBOL 2. ENDIMONIAT 3. MOVEDÏ 4. GUARET 5. ESTRANYEA 6. MECENAGE 7. PALIDEA 8. RAÇA 9. FORADADORA I RECORDA... La nostra primera paraula es **mascarar**. La **mascara** es la pols negra que resulta del carbo o la llenya cremada i que se deposita en el fúmeral o en diferents llocs de la casa. Se diu que està **mascarat** ad allo o a qui s'ha tacat en suja o mascara. Eix. *Els chiquets utilisen un tros de carbo per a mascarar-se les cares i jugar.* La nostra segona paraula es **envernïçar**. El **vernïç** es una dissolució d'una o mes resines en un líquid volatíl que, una vegada s'aplica i se seca, protegix l'objecte de les condicions ambientals. Se diu que està **envernïçat** ad allo que se li ha donat vernïç. Es un **envernïçador** aquell que envernïça. L'accio i efecte d'envernïçar es una **envernïçada**. Eix. *Quan se seque la primera capa de vernïç el fuster donara als mobles una segona envernïçada.*